

— واما در احکام آب نوشیدن ، آنچه مستحب است سیزده امر است ، واز آن حمله است : اول خواندن این دعا در وقت آب خوردن (متن مفصل دعایا) . دوم آنکه آب را بعکد . سوم آبراهه هر دو دست بنوشید . چهارم آنکه به سه نفس بنوشید اگر آب دهد غلام باشد . پنجم آنکه از نزدیک دسته کوزه واز موضع شکته آب نوشید . ششم آسی سو شد که از تاودان خانه کنه فرود آمده باشد .

— واز زمرة آنچه در آب نوشیدن مکروه است : اول آب نبل مصر نوشیدن که دل را میمیراند . دوم به یک نفس آب نوشیدن اگر آب دهنده غلام باشد . سوم به سه نفس آب نوشیدن اگر آب دهنده آزاد باشد . چهارم به یکبار فروسردن آب ، چه آن ساعت مرض کاد میشود و آن مرضی است در جگر . پنجم شب ایستاده آب نوشیدن . ششم شگرگ خوردن .

(همانکتا ، باب پا زدهم .

در آد آب آب نوشیدن)

— سنت است که چاشت را بامداد بخورد ، و بعد از نماز خفتن با ردیگر طعام خورد ... و در موقع خوردن به روی مردم نظر نکند ، و بر طعام گرم نندم (فوت نکند) ، و نان را به کارد نبرد ، واستخوان را پاک نکند ، و به کمتر از سه انگشت چیزی نخورد که رسول اکبرم (ص) فرمودند به دو انگشت غذا خوردن کا رشیطان است ، و در حالت جنایت مکروه است طعام و آب خوردن ، و گرنه بیم

آنست که پیش شود . و حضرت امیر المؤمنین (ع) فرمود
که از سالی طرف آبگوشت بخورد و از بلهوها بش بخورد
که سرکت در سالی طعام است . و مه سند معتبر از حضرت
رسول اکرم (ص) منقول است که هرگاه کسی طعام
بخورد اگشان خود را بلسد و سمکد . و نیز به سند
معتبر از حضرت علی بن الحسن (ع) منقول است که
استخوان را پاک مکنند که اجنه را در آن شهره هست ،
و اگر پاک کنید اینسان از خانه شما می‌ترند جیزی را که
از آن بیهتر باشد .

— و سنت است که بدهت راست غذا بخورد ، و بر دو
زانو نشینند ، و خوابیده چیزی نخورد ، و جهار زانو
نشستن مکروه است و اگر پارا بر روی زانو گذارد از آن هم
بدتر است . و تنها غذا خوردن مکروه است . و دست شستن
پیش از طعام از سنت است اما باید دست را بدمثال
خنک نکنند . و رسول اکرم (ص) نهی فرمود از خوردن
و آشامیدن به دست چب . و امام جعفر صادق (ع) فرمود
که دست شستن پیش و بعد از طعام چشم را جلا می‌دهد . و نیز
آن حضرت (ع) فرمود که دستها را همه در یک طرف
شوئند تا اخلاق شما نیکو شود . و سهتر است که در آن
آب بعد داخل کرد . سرفوت جماع می‌افزاید .

— واز حضرت رسول اکرم (ص) منقول است که
چون سفره غذا را بگسترند ، جهار هزار ملک بر دور
آن حلقه زند و اگر بنده اسم الله گفت به شطمان
گویند روحی فاسق که نرا برایشان سلطنتی نیست . و اگر
اسم الله در اول نگویند به شطمان گویند بـا
ای فاسق و بـا ایشان طعام بخور .

— و در حدیث معتبر از حضرت امام رضا (ع)
منقول است که هرگاه چیزی خوردی بر بخش بخواب و پس ای
راست را بر روی پای چب بگذار . واز حضرت امام جعفر

صادق (ع) مقول اسکهان را در زیر کاسه مگذارد.
و در حند حدث معنیر دیگر منقول است که سار را نه
روس عثمان سا کارد مرسد بلکه بدمت نشکنید، و حضرت
امام موسی کاظم (ع) فرمود که سار از عدا خلل
کنید، اما حلل مکنید به حوب گل و درخت اسار که هر
دو رنگ خوره را سحر گت می‌آورند، و حضرت صادق (ع)
فرمود که حشر شل سرای حضرت رسول (ص) مساوا ک و حلل
و حمام را آورد، و آن حضرت به هرچه می‌افتد خلل
مگردند به غیر از سرگ درخت حرما و نی و درخت مورد.

— و حضرت امام رضا (ع) فرمود که اگر کسی
بقدر دو سف طعام بخورد و آب سعد آن بخورد، عصب
دارم که چرا معدہ اش شف نمی‌شود؟

(حلة المستفیض، سال سوم،
فصل حبام و بضم و سیمه)

— از حضرت امام جعفر صادق (ع) منقول است
که هرینده ای که آب بخورد و حضرت امام حسن (ع) او
اهل بیت را باد کند ولعنت کند بر گندگان آن حضرت،
حق تعالی ۱۰۰،۰۰۰ حسنه برای او سوستد، و ۱۰۰،۰۰۰
گناه از او سند ازد، و ۱۵۰،۰۰۰ درجه برای او سند
کند، و جنان ساند که ۱۰۰،۰۰۰ سند آزاد کرد
باشد (!).

و نیز فرمود که: اگر شخصی آب بخورد و هنوز سر
نشده حمد خدا بگوید پس باز بخورد و هنوز سر نشده از لب
باز گرد و حمد خدا بگوید و پس باز بخورد پس حق تعالی
به سایس، بهشت را برآو و احیا گرداند (!).

— سنت است که آب بهمه نفس خورده شود، و در
احادیث بسیار وارد شده است که در روز آب استاده
خوردن خوب است. اما آب نشسته خوردن خوب است، و در
شب استاده خور... ساعت غلبه زرداب و صفراء می‌شود.

— واز حضرت امام محمد باقر (ع) منقول است که از پیش دسته کوزه واز جائیکه شکته باشد یا رخمهای داشته باشد آب نخور که این دو موضع شیطان است.

— وحضرت صادق (ع) نهی فرمود از آب خسوردن به دست جب، و فرمود که آبرا بمکید.

(همان کتاب، ساقه سوم،

فصل بارد هم و دوازدهم)

— مستحب است؛ بادست راست غذا بخورد. باشه انگشت یا بیشتر غذا بخورد و بادو انگشت نخورد. انگشتها را بعد از غذا خوردن بلمید. بعد از غذا خلال نماید، ولی با چوب انانار و ریحان ونی و برگ درخت خرما خلال نکند. بعد از خوردن غذا به بیشتر بخوابد و پای راست را روی پای چپ بیندازد. در اول غذا و آخر آن نمک بخورد.

— ومکروه است؛ نگاه کردن به صورت دیگران در موقع غذا خوردن، و خوردن غذای داغ، و فوت کردن چیزی که میخورد یا میآشامد، و پاره کردن نان به کارد، و باک کردن گوشتی که به استخوان چسبیده، و پوست کردن میوه.

— در آشامیدن آب مستحب است که؛ آبرا بطور مکیدن بیاشامد، در روز ایستاده آب بخورد، به سه نفس بیاشامد، و بعد از آشامیدن آب قاتلان حضرت ابا عبدالله الرالعست نماید.

و مکروه است؛ آشامیدن آب بعد از غذای جرب، و در شب بحال ایستاده، و آشامیدن آب با دست چب، و آشامیدن آن از جائی که نزدیک دسته کوزه است.

(آیة الله خمینی، تصحیح

المسائل، احکام خوردنشها

و مستحبات و مکروهات آن)

در احکام دارالخلافه

— و آن بیست و بک جیز است : سه جیز واجب است و پنج جیز حرام و پنج جیز سنت و هشت جیز مکروه . اما آن سه جیز که واجب است : اول بیوشاپیدن عورتی از نامحرم . دوم آنکه از قبله منحرف نشیند یعنی روی و پشت به قبله نگذند . سوم مخرج بول را بآب مطلق طهارت دادن نه به گلاب و امثال آن ، و نه به کلوخ که آن مذهب سنیان است . اما مخرج غایط را که حوالی آن موضع به آن آلوده نشده باشد به کلوخ ولته و پنه و امثال آن ظاهر مبتوان کرد هرجند که آب میسر نباشد اما لازم است که از سه نوبت کمتر نباشد اگرچه به دو نوبت یا کمتر پاک شود و اگر حوالی آن الوده شده باشد پاک کردن آن به آب میباید و بس .

اما آن پنج جیز که حرام است : اول مخرج غایط را به سرگین پاک کردن ، هرجند سرگین از حیواناتی باشد که گوشت آن حلال است . دوم به چیزی پاک کردن که خوردنی باشد مثل صیوه وغیرآن . سوم به استخوان پاک کردن که آن نیز حرام است . چهارم به چیزی پاک کردن که محترم باشد ، مثل کاغذی که علم دین بر آن نوشته شده باشد . پنجم به دستی استخوان کردن که در آن انگشتی باشد که نام یکی از ائمه معصومین علیهم السلام بر آن نقش شده باشد .

اما آن پنج جیز که سنت است : اول آن است
که در حائی نشند که همچوی او را نشند مل گودال با
س دیوار . دوم آنکه در وقت داخل شدن به دارالخلافه
اول بای خود را بست کند و در وقت سروں آمدن بای
راست را . سوم آنکه در وقت طهارت کردن سنجینی بدن
خود را برای حفاندارد . چهارم آنکه سه بوسار
مقعد تاسیخ ذکر را مسح نماید و بعد از آن از بیخ ذکر
نا سر حشفه را ، و بعد از آن سه نوبت ذکر را بفشارد .
پنجم آنکه اول مقعد را طهارت دهد و بعد از آن ذکر را .

و اما آن هشت جیز که در وقت طهارت کردن به فعل
آوردن آن مکروه است : اول روی پا پشت خود را به
جانب آفتادن ماه کردن بعنوانی که نور آفتاب بـا
ماه به عورتین او بتا بد و یاروی بجانب با دل کردن .
دوم بادست راست مقعد را باک کردن . سوم بول کردن
در زمین سخت . چهارم بول کردن در سوراخهای حیوانات
مثل مورخه و مار . پنجم طهارت گرفتن در شارع . ششم
طهارت کردن در آب ، خواه روان و خواه ایستاده . هفتم
طهارت کردن در زیر درختی که میوه داشته باشد . هشتم
حرف زدن در وقت طهارت گرفتن مگر بیکی از چهار جیز :
اول ، ذکر خدای تعالی . دوم ، آبة الکرسی خواندن .
سوم ، حکایت اذان ، یعنی هرجه مژون بگوید این کس
نیز بگوید . چهارم ، اگر امر ضروری ساشد که اگر
حرف نزند آن امر فوت شود .

(جامع عباسی ، سابقاً ،
واجبات و محرمات و مکروهات
و سنن بیت الخلا رفقه)

— و جون حاجت داری به رفقه سـالـحـلـاء، پـس
 بـداـنـ کـهـ آـدـابـ بـيتـ الـخـلـاءـ سـارـ اـسـتـ،ـ وـ حـلـمـهـاـیـ اـزـ
 آـنـ بـطـورـ اـحـنـصـارـ آـنـ اـسـتـکـدـ :ـ مـفـدـمـ مـدـارـیـ درـ وـقـتـ
 دـاـخـلـ سـدـنـ یـاـیـ حـرـاـ،ـ وـ مـکـوـئـیـ "ـ سـمـ اللـهـ وـالـلـهـ
 اـعـوـذـ سـالـلـهـ مـنـ الرـحـمـ السـحـىـ الـحـىـ الـمـخـىـ الـشـطـانـ
 الرـحـمـ "ـ .ـ وـ جـوـنـ عـورـتـ سـارـکـرـدـیـ بـسـمـ اللـهـ مـکـوـئـیـ ،ـ وـ
 وـاحـدـ اـسـتـ دـرـاـیـسـ حـالـ بـلـکـهـ دـرـتـمـاـمـ حـالـ مـسـوـرـ کـرـدـنـ
 عـورـتـ رـاـ ،ـ وـ حـرـامـ اـسـتـ دـرـاـیـسـ حـالـ روـهـ قـلـهـ وـسـتـهـ
 قـلـهـ نـسـنـ ،ـ وـ مـنـحـ اـسـتـ آـکـهـ مـکـوـئـیـ دـرـ حـالـ فـخـاءـ
 حاجـتـ :ـ "ـ اللـهـمـ اـطـعـمـنـیـ طـبـائـیـ عـافـیـهـ ،ـ وـ اـخـرـجـهـ مـنـیـ
 خـیـثـاـ فـیـ عـافـیـهـ "ـ .ـ وـ وـقـتـکـهـ نـظـرـتـ اـفـنـادـ سـرـآـنـهـ اـزـ
 توـ دـفـعـ شـدـهـ ،ـ مـکـوـئـیـ :ـ "ـ اللـهـمـ اـرـزـقـنـیـ الـحـلـالـ وـحـسـنـیـ
 الـحـرـامـ "ـ .ـ وـ جـوـنـ خـوـاستـیـ طـهـارـتـ سـگـیرـیـ ،ـ اـولـ اـسـتـرـاءـ
 مـیـکـنـیـ ،ـ بـیـ دـعـایـ رـؤـیـتـ آـبـ رـاـ مـسـخـوـانـیـ :ـ "ـ الـحمدـلـلـهـ
 الـذـیـ جـعـلـ الـمـاءـ طـهـورـاـ وـلـمـ يـحـلـهـ نـجـاـ "ـ .ـ وـ درـ وـقـتـ
 طـهـارـتـ مـیـکـوـئـیـ :ـ "ـ اللـهـمـ حـصـنـ فـرـحـیـ وـ اـعـفـهـ وـ اـشـرـرـ
 عـورـتـیـ وـ حـرـمـنـیـ عـلـیـ النـارـ "ـ .ـ وـ جـوـنـ اـزـ حـایـ خـسـودـ
 بـرـخـاستـیـ دـسـتـ رـاـسـتـ رـاـ سـرـشـکـمـ مـکـشـیـ وـ مـکـوـئـیـ "ـ الـحمدـلـلـهـ
 الـذـیـ اـمـاطـ عـنـیـ اـلـادـیـ وـهـنـانـیـ طـعـامـیـ وـنـرـانـیـ وـعـافـانـیـ
 مـنـ الـمـلوـیـ "ـ .ـ بـیـ بـیـروـنـ مـبـأـثـیـ وـمـقـدـمـ مـدـارـیـ یـاـیـ
 رـاـسـتـ رـاـ سـرـبـایـ جـبـ ،ـ وـ اـینـ دـعـارـاـ مـسـخـوـانـیـ :ـ "ـ الـحمدـلـلـهـ
 الـذـیـ عـرـفـنـیـ لـذـتـهـ وـاتـقـیـ فـیـ حـسـدـیـ قـوـتـهـ وـاـخـرـجـ عـنـیـ
 اـذاـهـ ،ـ بـالـهـاـ نـعـمـةـ يـاـلـهـاـ نـعـمـةـ لـاـبـقـدـرـ الـقـادـرـوـنـ قـدـرـهـاـ "ـ .ـ
 (ـ مـغـاتـیـعـ الـحـیـانـ وـسـاقـاتـ مـالـحـاتـ ،ـ
 سـابـ اـولـ ،ـ دـرـ آـدـابـ بـیـتـ الـخـلـاءـ)

— جـوـنـ خـواـهـدـ کـهـ دـاـخـلـ بـیـتـ الـخـلـاءـ شـودـ ،ـ سـرـ
 رـاـ بـیـوـشـانـدـ ،ـ وـاـگـرـ درـ بـالـکـیـ عـمـاـمـهـ چـیـزـیـ بـرـسـگـیرـدـ
 بـهـترـاـسـتـ .ـ وـ جـوـنـ دـاـخـلـ شـودـ بـسـمـ اللـهـ بـگـوـبـدـ وـاـینـ دـعـاـ

را بخواند (متن دعا) ، و بعد از آن بگوید (متن دعای دوم) . و حون داخل شود پایی چپ را مقدم دارد ، و حون عورت ش باز شود بسم الله بگوید تا سلطان جنم برهم شهد و نظرش به عورت او نرفت . و حون درست میشند بگوید (متن دعا) . و حون بر محل تحلیه میشند تکه برپای حب کند و پای راست را گشاده گذارد ، و اگر غائب با بول سه دنواری سروون آید این دعا بخواند (متن دعا) ، و در حدیث است که سرهشده ای فرشته ای موکل است که در بیت الخلا ء سرا و رابه زبریدا زد که نظر به مدفوع خود کند ... پس سزاوار است که نماینده در این حال این دعا بخواند (متن دعا) . و حون سرخزد دست بر شکم خود مالد و بگوید (متن دعا) . و حون خواهد که از بیت الخلا ء بیرون آید پای راست را مقدم دارد ، و دست بر شکم خود بمالد و بگوید (متن دعا) و در برخی از کتب معتبره خواندن این دعائیه مرتبه وارد شده است . و سنت است که بعد از قطع قطرات بول است راء کند ، و بعضی این کار را واجب میدانند . و طریق است براء آن است که انگشت وسطی دست چپ را نزدیک مقعد گذاشته به قوت بکشد تا زیر خصیبین ، سه مرتبه ، پس انگشت شهادت را به زیر ذکر گذارد ، و انگشت بزرگ را بر بالای آن به قوت بکشد تا سر ذکر ، سه مرتبه ، واکثر علماء گفته اند که سر ذکر را سه مرتبه سفشارد . و سنت است مقعد را شتن به آب سرد ، که دفع بواسیر میکند . و بسیار نشستن در دارالخلافه مکروه است ، زیرا منقول است که حضرت لقمان فرمود که در همه بیتالخلافه ها نوشته که بسیار نشستن در بیتالخلافه باعث بواسیر میشود . و پاک کردن مقعد به استخوان و سرگین مکروه است ، زیرا در حدیث معتبر آمده است که اجنه به خدمت

حضرت رسول صلی الله علیه آمدند و از رای خود و حوانات خود طعامی طلبیدند . حضرت استخوان را برای ایشان و سرگین را برای حیوانات ایشان فرا رداد ، و این سه استخوان را پاک کردن خوب نبست . همچنین پاک کردن مقعد به سایر خوراکها حصول نا ان کراحت شد دارد ، و به جزءهای محترم مثل خاک تربت حضرت امام حسین علیه السلام و نوشته ای که در آن آبهای قرآن یا نام خدا یا نام پیغمبران یا ائمه علیهم السلام یا حدیث یا فقه بوده باشد حرام است . و پاک کردن یا شستن مقعد به دست راست مطلقاً مکروه است ، و اگر در دست چپ انجشتری ساشد که در آن اسم خدا باشد استخانا به دست چپ هم مکروه است ، و علمای اعلام اسماء ائمه معصومین ملوات الله علیهم را نیز هرگاه به قصد نام ایشان کنده باشند بدین کراحت الحاق کردند ، و مکروه است با خود بردن به بیت الخلاء چنین انجشتری را هر چند هم که در انگشت نباشد ، و همچنین با خود بردن نقره سکه دار را مگر آنکه در کیسه باشد . و مکروه است مساوک کردن در بیت الخلاء ، که باعث گند دهان میشود . و مکروه است حرف زدن در آن حال ، مگر آنکه ذکر خدا را بکنند یا آیةالکرسی بخواهند و حمد الہی بکنند یا آنچه را مؤذن میگوید از پی آن بگویند . و واجب است که اگر اسم حضرت رسول صلی الله علیه وآلہ را در بیت الخلاء بشنو دهان بفرستد ، و نیز سنت است که اگر در بیت الخلاء عطه کند حمد بگوید و ملوات بفرستد ... و منقول است که هر که در بیت الخلاء سخن بگوید حاجتش برآورده نشود . و مکروه است خوردن و آشامیدن در حال بول و غایط .

— در حدیث معتبر منقول است که روزی حضرت امام حسین علیه السلام داخل بیت الخلاء شدند . لفظه نانی

پاک کرد .

— هرگاه با سگ و کلوخ و مانند آنها غایط را از محراج سرطوف کند نماز خواندن مانعی ندارد، و ذره‌های کوچک ولزج سودن محل اتکال ندارد .

— لارم بسته باشد سگ باشد بارجه مخرج را پاک کند ، بلکه با اطراف یک سگ هم کافی است ، ولی با استخوان و سرگین و کاغذی که اسم خدا سرآن نوشته باشد اگر محل را پاک کند نمیتواند نماز بخواند .

— اگر مخرج غایط را با آب بشویند باید حسی از غایط در آن نماند ، ولی باقی ماندن رنگ و بوی آن مانعی ندارد .

— مردها بعد از بیرون آمدن بول باید استرائی کنند، و سه شنبه قسم استرائی این است که بعد از قطع شدن بول اگر مخرج غایط نحس شده ، اول آنرا تطهیر کنند ، بعد به دفعه سانگشت میانه دست چپ از مخرج غایط تابیخ آلت بکشند ، و بعد شست را روی آلت وانگشت پهلوی شست را زیر آن بگذارند ، و سه مرتبه تا ختنه گاه بکشند ، و بی از آن سه مرتبه سرآلت را فشاردهند .

— اگر انسان شک کند که استرائی کرده یا نه و رطوبتی از او بیرون آید که ندانند پاک است یا نه نحس میباشد ، ولی اگر شک کند استرائی که کرده درست بوده یا نه و رطوبتی از او بیرون آید که ندانند پاک است یا نه ، پاک میباشد .

— اگر انسان بعد از بول استرائی کند و وضو بگیرد، چنانچه بعد از وضو رطوبتی ببیند که بداند یا بول است یا منی ، واجب است احتیاطاً غسل کنند ، وضو هم بگیرد .

— آبی که گاهی بعد از ملاعبة با خود یا بازنان از انسان خارج میشود و با آن مذی میگویند پاک است

دستد که در آنها افتاده است . سرداشتند و بد غلامی از غلامان خود دادند . چون بیرون آمدند برستند که حه شد لقمه نان ؟ گفت خوردم . فرمودند نرا آزاد کردم ، زیرا از حدم رسول اللہ نبیم که هر که لقمه‌ای در دارالخلافه باید و آنرا قوت کند و خورد سی از آن جهنم آزاد نگردد .

-- ویز در حدیث صحیح از حضرت امام ساقر (ع) متفق‌النیت است که هر که سرروی قسر سول یا غابط کند یا اسناده بول کند یا درخانه تهاجم حوابد سلطان او را بگرد و دیوانه کند .

-- ونیر از حضرت رضا (ع) متفق‌النیت است که فرمودند : هر گاه بول آمد بکن ، و تا صورت شود جماع مکن ، و هر گاه که ترا حواب بگرد حواب بکن .

(حلة السفين ، سابع‌الششم ، فصل

سیاردهم - سابع‌الاول ، فصل

دوازدهم - سابع‌السوم ، فصل

ششم - ساسیم ، فصل سوم)

-- واحد است انسان وقت تخلی عورت خود را از کاسکه بالغ شده‌اند ، اگرچه خواهر و مادر و سایر کاسکه حرم هستند ، و همچنین از دیوانه ممنوع و سعده‌ای ممنوع که خوب و بد را می‌فهمند مسوانند .

-- نخلی در کوچه بن بست و ملک کسی که اجازه تخلی سداده است و در محل وقف مثل بعضی مدرسه‌ها و روی قمر مؤمن حرام است .

-- در صورتی که نجاست دیگری مثل حون سا غابط بیرون آمده باشد ، یا نجاستی از خارج به مخرج غابط رسیده باشد ، سا اطراف مخرج بین از مقدار معمول آلوده شده باشد ، ساید مخرج غابط را ساخت . در غیر این سه صورت مشود آنرا بآوارجه و سک و کلسخ

، ونیز آبی که گاهی بعد از منی بیرون می‌آید و با آن
وذی گفته مشود ، و آبی که گاهی بعد از بول بیرون
می‌آید و با آن ودی میگویند اگر بول با آن نرسیده باشد
پاک است .

— مستحب است در موقع وارد شدن به مکان تحلی ،
اول پای چپ و موقع بیرون آمدن اول پای راست را مگذارد .
همچنین مستحب است در حال تخلی سر را بیوشاند و سینگنی
بدن را سربای چپ بیندازد .

— نشستن رو سروی خورشید و ماه در موقع تخلی مکروه
است . ونیز در موقع تخلی نشستن رو سروی باد و در جاده
و خیابان و کوچه و در بخانه وزیر درختی که موه میدهد
و حیز خوردن در موقع تخلی و توقف زیاد و تطهیر کردن با
دست راست مکروه میباشد . همچنین است حرف زدن در حال
تخلی ، ولی ذکر خدارا مگویند اشکال ندارد .

— مستحب است انسان پیش از جماع و بعد از بیرون
آمدن منی بول کند .

(آیة الله خمینی ، شوصح
المسائل ، احکام تحلی و
اسرار ، و مسح نباتات
و مکروهات تحلی)

در احکام عالم

— از حضرت امام حسن صادق (ع) منقول است
که حق تعالی ملکی را موکل گردانیده است که هر که سقف
خانه اش را برآورده از هشت ذرع بلند کند ، با او مگویند
که تا کجا مسخواهی سروی ای فاقع ؟ و طبق روابط دیگر

حتی فرمود ای فاسق ترین فاسقان ؟ ... و در حدیث دیگر منقول است که شخصی شکایت کرد به آن حضرت که جنیان خانه و عیال مرا آزار میکنند . حضرت پرسیدند که ارتفاع سقف خانه ات چقدر است ؟ گفت ده ذرع . حضرت فرمود مگر نمیدانی که هر که سقف خانه خود را زیاده از هشت ذرع بلند کند احنه و شیاطین در آن خانه جا میکنند ؟ پس باید که سقف خانه ات هفت ذرع باشد ، زیرا آنچه زیاده از هفت ذرع است شیطان در آن ساکن میشود و بدرستی که شیطان در آسمان وزمین نمیباشد بلکه در میان هوا میباشد .

و در حدیث دیگر منقول است که شخصی به حضرت امام محمد باقر (ع) شکایت کرد که جنیان ما را از خانه بدر کرده اند . فرمود که سقف خانه خود را هفت ذرع کن و کبوتر در اطراف خانه جابده . آن شخص گفت چنین کردم و دیگر بدی ندیدم .

— در احادیث معتبره از حضرت رسول اکرم (ص) منقول است که چرا غها را در شب خاوش کنید که آن فاسک که موش باشد فتیله را نکشد که آتش در خانه اندارد .

و نیز آن حضرت (ص) فرمود که خانه شیطان در خانه های شما جائی است که عنکبوت در آن میباشد .

و حضرت امیر المؤمنین (ع) فرمود که خاکروبه خانه را بش درخانه مگذارید که شیطان در آن جا مبکردد .
(حلیة المتقین ، باب دوازدهم)

— حضرت امام جعفر صادق (ع) فرمود : هر که تنها در خانه بخوابد شیطان او را بگیرد و دیوانه اش کند .
— و فرمود : دهان ظرفهای آب و درب خانه ها

را سند که شطان درسته وظرف سرسته را
نمگناید .

— و فرمود : نان در خانه بسربید و از سارار مخرب
که از نلخی های زندگانی است نان ارسازار خردن .

— و فرمود : من صامم سرای کسکه سخت الحک
بسته باند که جو از خانه سروون رود سلامت بخانه
بازگردد .

— و فرمود : خانه خود را حاروب کنید تا سنه
نشود به جهودان که ایشان حاروب نمیکند .
(همان کتاب ، ساده و آردهم ،
فصل دوم و آردهم و دوازدهم -
سال جهاده — ،
فصل چهارم و آردهم)

— از مکروها تی که فقر مبارود در حال جنابت
چیز خوردن است مگر اینکه غسل کنند یا اینکه مضمضه
و استنشاق راسه مرتبه انجام دهد . همچنین تنظیف در
شب یعنی وقتیکه منزل کثیف شد شب جاروب کنند . دیگر
ظرف آب را سرماز گذاarden است . دیگر بر طرف نگردن
تار عنکبوت از دیوار و سقف خانه است . دیگر نشستن در
آستانه دراست . دیگر اینکه روی نان که در سفره گذاشته
میشود چیز دیگری گذارد ، مثلًا قاب پلو را روی نان
بگذارد .

(آیة الهدى تغییب شراری ، کتاب
معراج ، تفسیر سوره حج :
موجبات فقر و غیره)

در احکام لباس پوشیدن

— و اما احکام رخت پوشیدن و عمامه پیچیدن و

انگشتی بدب کردن و گنس و سعلیسی سرای کردن ، سیم
قسم وحیل و سه حکم است . وار حمله آنچه حرام است :
اول سوئدن مردان حوسه محس را در عبر موقع حسک .

دوم سوئدن سوئ مرده . سوم رحت حوب سوئدن رن
احسنه بند آنکه سا او رسانا کند . و مسح است : اول

آنکه رحی که مسوید قسمی ساد بحسب حمل وزست .

دوم آنکه سفید ساد و ارسیه ساد . سوم آنکه

کوتاه ساد . چهارم آنکه آشی آن حامه از ازگستان

در ازتر ساد . پنجم آنکه در حالت بوشدن حامه کوزه

بورا برآب سازند و سوره ای ای زلناه راسی و دوبار سر

آن بخوانند و بدمند وقدری از آن آبر حامه ساند که

حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرموده اند این سب

فراخی نعمت مشود . ششم ایستاده عمامه سند جه

در حدیث از نشته پیجیدن عمامه نهی وارد شده . هفتم

همیشه تحت الحنك بسند . هشتم زیر حامه را رو به قله

نپوشد . نهم کفش و نعلین را نشته بپوشد . دهم در

وقت بوشدن نعلین پای راست را بیش از سای جب در آن

کند و در وقت کنند اول از پای چپ کند . یازدهم

در وقت نعلین پوشیدن این دعا را بخواهد (من دعا)

دوازدهم در وقت کنند نعلین این دعا را بخواهد (من

دعا) . سیزدهم نعلین سفید بپوشد ، که نعلین زرد

لباس پیغمبران است . چهاردهم پیرا هن بپوشد که در

حدیث آمده است که پوشنده را فره میکند . پانزدهم

انگشتی بدبست راست کند و نگین انگشتراز یاقوت باشد

حه در حدب آمده که ملی را مسرد . نامزده
انگشتی که نکس آن حرع بیانی یا سلور ساد دردست
کند .

و مکروه است : اول پوشیدن کفی و سلس سرخ در
حضر ، اما در سفر مکروه نست . دوم پوشیدن سلطان
ساه ، حه در حدب آمده که بد حن ضرر میرساند ، اما
کفی ساه پوشیدن مکروه نست . سوم پوشیدن حامه
ساه ، چه از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول
است که حق تعالی وحی فرستاد به پیغمبری از پیغمبران ،
که به مؤمنان بگو که لباس دشمنان مران پوشید یعنی
جامه ساه . چهارم جامه سرخ پوشیدن مگر در عروسی .
پنجم پوشیدن جامهای که زرد باشد یا به زعفران رنگ
کرده باشد مگر در عروسی ، چه در حدیث آمده که حضرت
امام محمد با فر علیه السلام فرمود که رنگ کردن جامه
به زعفران خاصه بني امه است ، و نيز در حدیث آمده
که خود آن حضرت وقتی قبای زرد پوشیده اند و در جواب
پرسش احباب گفتند که من چون داماد شده ام جهت
آن قبای زرد پوشیده ام . ششم آنکه يك كفش ياي
نعل پوشیده به راه روند مگر آنکه يك را بدوختن داده
باشند چه در حدیث آمده که هر که در يك نعل راه رود
شيطان ضرر با و رساند . هفتم انگشتی از آهن دردست
کردن . هشتم عمامه را نشته پیجیدن .

(جامع عباسی ، باب پانزدهم ،
در اقسام رخت پوشیدن ازدواج
و سنت و حرام و مکروه و مباح)

— از حضرت صادق (ع) منقول است که حضرت رسالت سیاه (ص) بر سر حضرت امیر المؤمنین (ع) عمامه بدمست مسارک خود بسیار دید و یک سر عمامه را از پیش رو آویختند و طرف دیگر را بقدر چهار رانگشت کوتاه تر از عقب سرا آویختند. پس فرمودند که: سرو، رفت، پس فرمودند که سیا، آمد. آنگاه فرمودند که جنس است والله تعالیٰ تاجهای ملائکه؟

— و از حضرت امیر المؤمنین (ع) منقول است که فرمود: صادا مرد را که عریان شود، که هرگما هر مرد عریان شود شیطان با او نظر میکند و در او طمع میکند.

— و از حضرت امام محمد باقر (ع) منقول است که جامه تازه پوشیدن دشمن را منکوب میکند.

— و در حدیث است که شخصی از حضرت امام جعفر صادق (ع) بر سرید که در کلاه سیاه نماز بکنم؟ فرمود که لباس اهل جهنم است.

— و نیز فرمود که پوشیدن کستان بدن را فربسته میکند.

— و در فقه رضوی از حضرت امام رضا (ع) منقول است که زیر حمام را نشته بپوش و ایستاده بپوش که موجب زرداب میشود. و از حضرت امیر المؤمنین (ع) نیز همین مطلب منقول است.

(حلیۃ المتقین، باب اول، فصل
جهارم و هفتم و هشتم و همود وارد هم)

در احکام کفتش پوشیدن

— حضرت امام جعفر صادق (ع) فرمود که هر که

تعلیں ررد یا سفید بیوئند اور امال و فرزندان سهم رسد ،
و هر که تعلیں سیاه بیوئند نہ تباہ ہبچک از بس دو را
نماید ، بلکہ ذکر شیخ سنت شود !

— و فرمود که نعل هموار پوشدن که همه اش سر
زمیں رسد بوش شہود آن است .

— و آن حضرت و حضرت امام محمد باقر (ع) هر دو
فرموده اند که حون تعلیں بیوی استدا به بای راست کن ،
و در وقت کندن استدا از پای چپ کن .

— و فرمودند که هر که بایکتای کفش را بسرود
شبلاں را او دست بابد و دیوانه اش کند .

— و حضرت امیر المؤمنین (ع) فرمودند که هر
که خواهد عمر دراز کند کفش نیکو بپوشد .

(حلیۃ المتقین ، باب اول ، فصول
دهم و یازدهم ودوازدهم)

در احکام انگشت برانگشت کردن

— و در حدیث معاشر از بشیر دهان منقول است که
به حضرت امام جعفر صادق (ع) عرض کردم کدامیک از
نگن هارا برانگشت خود نشانم ؟ فرمود که جرا غافلی
از عقیق سرخ و عقیق زرد و عقبق سفید که اینها سه کوهند
در بیهشت . اما کوه عقیق سرخ پس مشرف است برخانه رسول
خدا (ص) ، اما کوه عقیق زرد پس مشرف است به خانه
حضرت فاطمه (س) ، اما کوه عقیق سفید پس مشرف است
برخانه حضرت امیر المؤمنین (ع) ، و همه آنها بیک
خانه است ، واز زیر هر کوهی نهری جاری است از برف
سردتر واز عمل شیرین تر واز شیر سفیدتر ، و نمیخورد

از آن نیزهای مگر شیعیان ، و هر سه نیزه از کوئنتر مساید
و هه بکھا مبرزد و این سه کوه نسخ و سفیدی و تمحمد
اللهی میگنند .

— حضرت رسول اکرم صلی الله علیہ وآلہ فرمود که
انگشت رعیق در انگشت کنید که آن اول کوهی است که
اقرار کرده است مه بیانگی خدا و هه بیغمری من و د
امامت علی .

و از حضرت امیر المؤمنین (ع) منقول است که
نمایز کسی که انگشت رعیق در دست داشته باشد بر نمار
کسی که انگشت رعیق غیر عقیق در دست داشته باشد به جهل
درجه زیادتی دارد .

— از حضرت امام جعفر صادق (ع) منقول است که
که انگشت را به بند بائین انگشت برسانید که انگشت
به سر انگشتان کردن عمل قوم لوط است .

و نیز از آن حضرت (ع) منقول است که حضرت
جبرئیل به حضرت رسول صلی الله علیہ وآلہ فرمود هر کسی
از امت تو که انگشت در دست راست کند و سیم او را
که در قبایم متغیر مانده است دستش را بگیر و به تو
و به حضرت امیر المؤمنین برسان .

— در روایت معتبر منقول است که شخصی را از
برا ببر حضرت امام محمد باقر (ع) گذرا نمودند که
تا زیانه بسیار براوزده بودند . فرمود انگشت رعیق
او کجاست ؟ اگر سا او بود تا زیانه نمیخورد .

(طبیة المتنفس ، ساده و ساده)

فصل اول و دوم و سوم)

در احکام ریش

— علی بن محمد ، از پدرش علی محمدبن اسما عیل

بن موسی بن جعفر ، واواز احمد بن القاسم العلی ،
واواز احمد بن یحیی معرفت به کرد ، واواز محمد بن
خداهی ، واواز عبدالله بن ایوب ، واواز عبدالله بن
هاشم ، واواز عبدالکریم بن عمر والخثعمی ، واواز از
حبابه الوالیه (زنی از قبیله والیه یمن) روایت
کند که امیر المؤمنین علیه السلام را در محل پیش قراولان
لشکر دیدم که باتازبانه دوسری که همراه داشت
فروشنده‌گان ماهی حری (بی فلس) و مارماهی و ماهی
زمار را میزد ، و میفرمود : ای فروشنده‌گان مسحنه‌های
بنی اسرائیل ولشکر بنی مروان ! فرات بن احتف نزد
حضرت استاد و پرسد : یا امیر المؤمنین، لشکر بنی
مروان کیانند ؟ فرمود : مردمی که ریش‌ها را
میتراسند و سیلها را تاب میدادند ، و لاحرم به امر
الله مسخ شدند و معورت ماهی‌های بی فلس و حرام گوشت

درآمدند .

(اصول کافی ، کتاب الحجہ ، باب
ما یغسل مه بی دعوی الحق
والمبطل فی امر الامامه)

— و در روایت است که چون حاکم یمن به امر کسری
کاتب خود سانویه را به اتفاق مردی که اورا " خوشک "
میگفتند نزد رسول صلی الله علیه و آله به مدینه
فرستاد . چون آن دوربیش‌های را تراشیده و شارب را گذاشته
بودند آن جا ب را تاخوش آمد که براینان نظر گند .

(مفاتیح الجنان و باقیات صالحات ،
باب ششم ، احادیث در مذمت
تراشیدن محاسن)

— از حضرت رسول (ص) منقول است که چون

حق تعالیٰ توبه حضرت آدم (ع) را قبول فرمود، آدم سر به سجده گذاشت و چون سر برداشت رویه آسمان کرد و گفت: پروردگار ا، حس و حمال مرا زیاده گردان. پس بعد از آن ریش بسیار سیاهی بر رویش روئید، و پیشتر ریش نداشت. گفت پروردگار ا این چیست؟ به او وحی رسید که این زینت تو وزینت مردان فرزندان تست تسا روز قیامت.

— حضرت رسول اکرم ملی الله علیه وآلہ فرمود که بهترین تحفه‌ای که برای صد روزه دار آورند آن است که ریش را روغن بمالند.

— و فرمود که: خذاب کردن ریش نوراست و اسلام است و ایمان است، و محبوب میگرداند مرد را نزد زنان، و خوف میافکند در دل کافران.

— و فرمود که شارب را از ته بگیرید و ریش را بلند بگذارید و خود را به یهودان و گران شبیه مگردانید، که گران ریشهای خود را چیدند و سیلان خود را زیاد کردند، ولی ما شارب خود را میچینیم و ریش را میگذاریم.

— حضرت امیر المؤمنین (ع) فرمود که هر جمیع ریش خود را اصلاح کنید که اماں میدهد از مرض خوره.

— و فرمود: در زمان پیش گروهی بودند که ریش را میتراسیدند و شارب را میتابیدند، و حق تعالیٰ ایشان را مسخ کرد و از صورت آدمیان بیرون آورد.

— حضرت امام محمد باقر (ع) فرمود که اگر خواهید بلغم از بدنتان برود، ریش را بسیار شانه کنید.

— حضرت امام جعفر صادق (ع) فرمود که آنچه از ریش زیاده بریگ قبیله است در آتش است، و تأکید فرمود که دست بر ریش بگیر و آنچه زیاده از یک قبیله باشد بپُر.

— و فرمود که : ریش را شانه کردن دندانهای
محکم میکند و فقر را بر طرف میکند و پشت را محکم میکند
و سلفم را قطع میکند، وقت جماع را زیاد میکند .

— و فرمود که شانه کردن پائین ریش طاعون را از
این کس دور میگرداند .

— و فرمود : هر که ریش خود را هفتاد نوبت شانه
کند و یکی یکی را بشمارد ، شیطان تا چهل روز بزدید
او نماید . شرطی که ریش را از پائین بطرف بالا
شانه کند .

— علی بن حنفی از حضرت امام موسی کاظم (ع)
پرسید که از روی ریش میتوان سرید ؟ فرمود که از دو
پهلوی آن بله ، ولی از پیش رو نه .

— حضرت امام رضا (ع) فرمود که در خطاب کردن
ریش اجر عظیم است ، و بدروستی که گروهی از زنان دست
از عفت برداشتند بدان جهت که شوهرانشان ریش خود را
خطاب ننمیکردند .

(طبۃ المتقین ، باب دوم ، فصل
یازدهم - باب پنجم ، فصول
چهارم و پنجم و یازدهم -
باب ششم ، فصل دهم)

درآداب ناخن گرفتن

— از حضرت رسول اکرم (ص) منقول است که ناخن
گرفتن دردهای بزرگ را منع میکند و روزی را فراخ میکند .
و نیز در روایت است که مدتها چند وحی خداوند بر حضرت
رسول اکرم (ص) نازل نشد . از سبب آن پرسیدند .
خداوند فرمود : چگونه وحی باز نایست ، و حال آنکه
ناخن نگرفته ای ؟

— در حدس مفسر از حضرت امام محمد باقر (ع) وارد شده که درناخن گرفتن ایندا بهانگست کوچک از دست حب سکنید و به ایستاد کوچک دست راست ختم کنند، بشرط اینکه آن روز جهارشنه باشد. واگر سحسنه باشد، ایندا در هر دستی به ایستاد کوچک آن دست کنند، واگر در رور جمعه یا سایر روزها باشد ایندا به ایستاد کوچک دست حب کند و ختم به ایستاد زرگ دست راست.

— ونسیز فرمود که هرگه ساختهای خود را در رور پنهانش بگیرد و یک ناخن را برای روز جمعه بگذارد، خدا پرینای را از او زایل گرداند.

— و فرمود که هرگه پنهانش ناخن بگیرد فرزندانش بسیار نود و درد جسم نمی‌نمایند.

— از حضرت امام جعفر صادق (ع) منقول است که فرمود: ناخن گرفتن در روز جمعه ایمن میگرداند از خوره و کوری و پیسی.

— ونسیز فرمود که ناخن گرفتن وسر را ساخته شتن در روز جمعه، فقر را بر طرف کنند.

(حلیة المتقبیں، باب بحث،

فصل هشتم و سیم)

در آداب واجبی کشیدن و حماحت گردن

— رسول خدا علی الله علیہ وآلہ فرمود که هر که به حمام برود و واجبی بکشد و بعد ازان از سرتا پای خود را حنا بمالد، درامان باشد از خوره و دیوانگی و پیسی و آكله، تا واجبی کشیدن بعدی.

— حضرت امیر المؤمنین (ع) فرمود: احتراز
کند از واحی کشدن در روز چهارشنبه، که روز نحس
مستمر است و حبیم در روز چهارشنبه خلق شده است.

— و فرمود که در حمام سریشت نخواهد.

— و فرمود که مرد با کنیز انش به حمام بروند،
اما لذتسته باشند و مانند خران بر همه نباشند که
نظر به عورت یکدیگر کنند.

— از حضرت امام جعفر صادق (ع) پرسیدند: کسی
که واحی کشده باشد ایستاده بول میتواند کرد؟
فرمود که با کی نیست.

— و فرمود که چون داخل خزانه دوم حمام بشوی
جرعه‌ای از آب آن خزانه را بخور که مجرای بول را پاک
میکند.

— و فرمود که هر کس خواهد حجامت کند باید که در
روز پنجشنبه حجامت کند، چرا که در هر غروب جمعه خون
از جای خود حرکت میکند از ترس قیامت، و بجای خود
بر نمیگردد تا صبح روز پنجشنبه (!)

— و فرمود که هر که در روز جمعه سر خود را با
خطمی بشوید چنان است از ثواب که یک بندۀ آزاد کرده
باشد.

— و فرمود: سرمۀ بکشید که سرمۀ کشیدن کمک
میکند بر طول دادن سجود، وقت جماع را زیاد میکند.

— و فرمود: برشما باد مساوک کردن که چون
مساوک کند آدمی، بلغم نازل میشود از چشم.

— حضرت امام موسی کاظم (ع) فرمود که هرزی
که حیض قطع شده باشد به عنای خفاب کند تا حیضش بر
گردد!

— حضرت رضا (ع) فرمود: هر که ایمان به خدا

و روز قیامت دارد ساید که سرمه بکشد .

(حلبة المتفین ، سابدوم ،
فصل نهم ودوازدهم - ساب
پنجم ، فصل اول - ساب هفتم ،
فصل دوم وسوم ویازدهم -
ساب نهم ، فصل دوم)

— از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود :
در هفتم ماه حزیران البته حجامت بکن ، و اگر مسیر
نشود در چهاردهم بکن . و فرمود که حزیران ماه نحسی
است ، و این ماهی است که حضرت موسی علیه السلام در این
ماه نفرین کرد برینی اسرائیل ، و در یکشنبه و یکروز سیصد
هزار کس از ایشان مردند (!) . و تیز به سند معتبر
از آن حضرت منقول است که حق تعالیٰ اجل ها را در ماه
حزیران نزدیک میگرداند ، یعنی موت در آن سی سار
میباشد .

(معاتیح الجنان و ماقیمات
صالحات ، ساب سوم ، دراد عیه
و عوذات آلام و اسفام)

در احکام نشسته

— علی بن ابراهیم از پدرش ، واو از این ابی
عمر ، واوازابی حمزه شعالی روایت کند که حضرت
امام علی بن الحسین علیهم السلام را دیدم که نشسته
بود و یکی از دوپای خود را بر ران دیگر گذاشته بود .